

Du skall inte tro att du är något! - Andra söndagen i fastan - Årg 3

Bidrag från Lars Fröjmark

"Du skall inte tro att du är något!" är det första budet i den så kallade Jantelagen och verkar ligga till grund för väldigt mycket av hur vi bemöter andra människor. Jag skulle tro att det var vad Kain, (äldste sonen i jordens första familj enligt Bibeln) sade till sin bror Abel när Gud tog emot dennes offer och förkastade det Kain offrade.

En av anledning att man säger så kan vara att man själv har ett dåligt självförtroende.

Kanske sade Jesu lärjunge Petrus det till Johannes eller Jakob, när de bad Jesus att få de allra förnämsta platserna i Himmelriket.

Jesus gjorde, som alltid, precis tvärtom. Han sade vid ett tillfälle till Petrus: Du är Petrus, Klippan, och på den klippan skall jag bygga min kyrka - Alltså: Petrus, jag vet att du är något!

"Du skall inte tro att du är något!" Det sade nog flera av lärjungarna till kvinnan som använde en hel flaska dyrbar nardusbalsam för smörja Jesus med. De grälade på henne. – Varför sålde du inte flaskan? Du kunde ha fått en hel årslönen sedan kunde du ha gett pengarna åt de fattiga! Du behöver inte vara så fanatisk!

Kvinnan älskade Jesus - inte bara lite lagom utan av hela sitt hjärta - hon ville visa sin kärlek på det sättet.

Nu gjorde Jesus åter igen precis tvärtom. Han uppmuntrade kvinnan och förmanade lärjungarna. Han sade: Hon har gjort en god gärning mot mig... I förväg har hon sört för att min kropp blev smord till begravningen... överallt i världen skall man komma ihåg henne. Alltså: Jag vet att du är något! Du förstår att jag måste dö för alla och för dig på ett kors.

Jesus vet att han är något och att hans uppdrag är viktigt. Han skall genom sin död öppna vägen för oss till Himmelriket. Han vet att du är något: Du är en syndare som behöver hans förlåtelse för att platsa i himlen. Han vet att du är värdefull! Han säger till dig

Du skall inte tro att du är något!

Du skall VETA det!

Du är värdefull för Gud!

LAGOM

av Nils Bolander

En grå liten fågel brast ut i ett hejdlöst jubel,
vild av lycka över att få leva under öppen himmel,
och färgade skyn med en blodröd, pärlande drill.
Då spände den förnumstige
och ordensprydda domherren,
en av de aderton i fåglarnas akademi,
ut sitt bukiga bröst
och dekreterade: Så får det inte sjungas!
Stäm ned tonen! Inga våldsamheter!
Lugn, behärskning, lagom.

Ett ensamt litet ljus flammade upp i en farlig låga,
hett av iver att brinna ned
i Hans tjänst som tände det.
Då kom mannen med ljussaxen,
den allestädes närvarande elddämparen,
han som inte kan lida en låga på egen hand,
ett obändigt sken.
Ett ensamt ljus har vågat brinna för våldsamt.
Det måste tuktas. Ingen oro i ljusraderna!
Observera! Lagstadgad två centimeters låga!
Lugn, behärskning, lagom.

Slå vakt vid din värdiga sångskola
och tänd din ömkliga sparlåga, herr Lagom!
Vrid på din omhuldade,

tempererade husbehovsvärme
- rumstemperatur aderton grader Celsius
enligt kontrakt -
och sköt samvetsgrant din ljussnopparsyssla!
Du skall få en hederlig begravning,
och på din gravsten skall huggas in i kall granit:
Här Hvilar Riddaren af
"Å ena sidan men å andra sidan".
När han lefde, lefde han aldrig.

Matteus 16:18, Markus 14: 3-9